

[Finansministeren.]

at følge disse sager opfatter jeg ikke således, at jeg skulle følge dem i detaljer. Det har jeg ingen forudsætninger eller mulighed for; alene tiden ville gøre det til en håbløs opgave. Men jeg får — det viser også vanskeligheden ved at afslutte disse sager — undertiden i 3—4—5—6 tilfælde beklagelser fra samme person over den opgørelse; han eller hun har fået forelagt, og det trækker ud og trækker ud, fordi man selvfølgelig i sidste instans kun har en retsafgørelse at ty til, og man foretrækker jo i disse sager at nå til en ordning på forligsmæssig basis, hvad det ærede medlem som sagfører kender til.

Jeg kan godt forstå, at det er ubehageligt, hvis man tilkaldes til forhandling om sådanne sager i ligningsdirektoratet om aftenen, men jeg tror, det ærede medlem vil give mig ret i, at det er tegn på, at ligningsdirektoratet arbejder så effektivt som overhovedet muligt, når man oven i købet beslaglægger personale og ulejliger de pågældende interesserede udover den daglige arbejdstid. Jeg kan sige, at hvad der kan gøres for at fremme disse ting vil blive gjort, det er en fælles interesse for os alle, og jeg takker iøvrigt for tilslutningen til lovforslaget.

Formanden: Det ærede medlem fru Erna Sørensen har ordet for en kort bemærkning.

Erna Sørensen: Jeg takker for den højtærede finansministers forståelse af det, som jeg har villet drage frem her. Men der er en ting, der undrer mig, og det er, at man virkelig vil ofre tid og kræfter på i statens ligningsdirektorat at foretage en revision af de sager, som er klart afgjort i kommunerne. Det er det, der er sket i mangfoldige sager, oven i købet i sager, hvor folk senere har betalt den pålignede formuestigningsafgift, i hvilke tilfælde jeg ville mene man kunne stryge alt det, der lå forud. Jeg finder det så urimeligt overfor de mennesker, som har været med til at betale formuestigningsafgift, at de kan få rejst sag 5 eller i hvert fald 4 år efter, at de har betalt deres formuestigningsafgift, på en tid, da de må tro, at alt er klappet og klart.

Og jeg kan i og for sig ikke se, at den højtærede finansminister har bemyndigelse der til i loven af 1945, i hvis § 10 der kun står:

„De skattelignende myndigheder skal efter nærmere af finansministeren givne direktiver foretage en bearbejdelse af det ved den forannævnte formueopgørelse m. v. fremkomne materiale.“

Der er ikke her den bemyndigelse, der f. eks. er givet i eengangsskatteloven til at henvise til behandling efter den gamle skattelov, altså således at man til ethvert tidspunkt kan tage sagen op til behandling. Den bemyndigelse kan jeg ikke se der ligger i § 10, og selvom den højtærede finansminister har ret til at foretage den fornødne bearbejdelse, betyder det så i realiteten, at man kan gå den strenge vej og igen foretage en revision i statens ligningsdirektorat?

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg kan oplyse, at selve spørgsmålet om revision har været betragtet som så selvfølgeligt et anliggende, at det ikke har været forelagt mig til afgørelse. Det er betragtet som en naturlig ting, at man ville gå de afgørelser igennem, der er truffet af de lokale myndigheder. Om man ved denne gennemgang beskæftiger sig med en del småsager, som det måske er overflødigt at beskæftige sig med, tør jeg ikke svare på; jeg kan ikke med nogen som helst saglig berettigelse udtale mig om det på stedet; men jeg skal på den givne foranledning tage en samtale med ligningsdirektoratet om de principper, der følges, og se, om ligningsdirektoratet vil mene det berettiget at gå en smule mindre rigoristisk frem, end tilfældet er. Men det kan selvfølgelig ikke være på bekostning af statens berettigede interesser i disse forhold.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til og ændring i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 7217; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4377).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til lønningssudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.